

Het idee was simpel. Een rondje fietsen over Zeeuwse eilanden. Het alom aanwezige water leek zo'n tocht echter ondoenlijk lang te maken. Dachten we. Tot we ontdekten dat pontjes dit probleem ondervangen: dus wordt het een Rondje Pontje.

Reizen

Tekst: Edward Swier Foto's: Suzanne Laman

Rondje met een pontje

De Plompe Toren, onderweg te zien vanaf de pont van Burghsluis naar Colijnsplaat.

Genieten van het weidse Zeeuwse landschap.

Er waren tijden dat Zeeland meer dan honderd veerdiensten telde. Bruggen, dammen en tunnels maakten het de laatste jaren voor het autoverkeer eenvoudiger. Maar wie 's zomers een flink eind wil fietsen en genieten van het weidse Zeeuwse landschap, is maar wat blij dat dan veel van de pontjes weer beschikbaar zijn. Wij konden zo in anderhalve dag Schouwen-Duiveland, Noord-Beveland, Zuid-Beveland, Tholen en St. Philipsland verkennen, zonder ons het apezuur te trappen. Ons eerste pontje is er niet zomaar één. We hebben vanuit Burgh-Haamstede onze eerste kilometers afgelegd, als we in Burghsluis 'inschepen' op M.S. Onrust. Er kunnen honderd fietsen mee. Op het zonnedek speuren we tijdens de overtocht naar Colijnsplaat met een verrekijker naar zeehonden en bruinvissen. We varen langs de Plompe Toren, de Roggenplaat en reeds rond 1500 'verdrongen dorpen' als Oudekerke en Sint-Jacobskerke. En we hebben uitzicht op het monumentale Zierikzee, dat we een dag later zullen verkennen. Ook zien we de Zeelandbrug – die we anders per fiets hadden moeten trotseren – steeds dichterbij naderen.

En we hebben uitzicht op het monumentale Zierikzee, dat we een dag later zullen verkennen. Ook zien we de Zeelandbrug – die we anders per fiets hadden moeten trotseren – steeds dichterbij naderen.

Afvaartijden

Jacqueline van Mill kijkt altijd uit naar de zomermaanden. „We zetten al een jaar of vijftien fietsers over, maar nog steeds is elke tocht een belevenis.“ Ze brengt nog even de Almanak van de Zeeuwse pontjes onder onze aandacht. „Iedere week moeten we wel iemand teleurstellen. Die heeft dan niet goed naar de afvaartijden gekeken. Het is hier niet zo als in Amsterdam waar je iedere paar minuten een pontje over het IJ kunt nemen. Houd daar rekening mee als je tochtje plant.“ Anders komt het je

Inschepen bij Gorishoek.

alsnog op een flinke omweg te staan. Aan de zuidkant van Noord-Beveland pakken we M.S. Hoop. Tonny en John Beeke maken tussen Kortgene en Wolphaartsdijk veertien overtochten per dag, het fietsveer is van eind juni tot begin september in de vaart. Het tochtje is te kort om de e-bikes op te laden, maar Tonny biedt het niettemin aan. Zoals ze ons ook direct een kop thee serveert. De kinderen aan boord krijgen chips. Wij bedanken, kijken al uit naar het zeebanket dat ons in Yerseke te wachten staat. Fietsend langs de Oosterschelde, nota bene het grootste nationaal park, liep het zoute

water ons al in de mond. Vanaf bed & breakfast De Oester is het slechts een korte wandeling naar de unieke oesterputten aan de Havendijk. Jean Dhooge van De Oesterij geeft een rondleiding over het terrein, dat hij ingrijpend renoveerde. In De Viskêete krijgen we even later al het Zeeuwse lekkers voorgeschoteld. Mosselen, kreeft, garnalen, lamsoor en zeekraal; verser dan vers. Hier heerst een gezellige opgewondenheid. Als Rinus van Stee vertelt over de geschiedenis van Yerseke, en ons mee terugneemt naar de Watersnoodramp van 1953, hangt het hele restaurantje aan zijn lippen. De volgende ochtend is het even

spannend. De overtocht naar Gorishoek staat gepland. Het is echter niet zeker of de Sunbear kan aanleggen; de wind, getijden en stroming zijn ongunstig. We kijken snel op de kaart. Niet varen, zou een omweg van zo'n 50 kilometer betekenen. De dag is weliswaar nog lang, maar we zijn dolblij als we uitvaren én aanmeren. Op de wal staat reeds een groepje Duitse jongelui te wachten voor de terugtocht.

Gastvrij

Wij vervolgen onze route, over Tholen, door natuurgebied Rammevors. Voor restaurant 't Veerhuis bij Anna Jacobapolder worden we

Een rondje Zeeland is geen opgave meer nu pontjes fietsers overzetten.

gastvrij onthaald door een man in koksbus. Eric Moerland komt juist met zijn fietsje van de kade, waar zijn vader afgemeerd ligt met de Diana Alfina. Hier voer tot 6 juli 1988 het veer Anna Jacobapolder-Zijpe. Vaak stonden er kilometerslange files, was een wachttijd van drie uur niet ongewoon. Vader Moerland verdiende goed met de verkoop van schepijs en de broekzakken van zoon Eric scheurden uit van de gulden die hij met het wassen van autoruiten verdiende. „Maar op 7 juli 1988 kon je hier een kanon afschieten.“ De Oosterschelde bleef echter trekken, moest bevaren worden. En

dus zetten vader en zoon 's zomers fietsers over. De dienstregeling hangt aan de kade. „Maar de elementen bepalen mede mijn schema“, zegt senior. „En ik wil ook weleens een tochtje extra maken als het druk is.“ Moerland is één van de voorvechters van de zomerse pontjes. Liefst zou hij de dienstregeling in heel Zeeland met enkele maanden oprekken en gratis varen, maar budget daarvoor ontbreekt (nog). „Met dit erfgoed willen we meer mensen blij maken.“ Dat is hem en zijn collega-schippers gelukt. Met een, ondanks de tegenwind, brede glimlach rond de mond maken we het rondje langs de Oosterschelde af. ■

Wat & Waar

Meer informatie over de Zeeuwse pontjes is te vinden op www.rondjepontje.nl en www.vvzeeland.nl. Fietskaarten en de Almanak van de pontjes zijn te bestellen via www.zeelandshop.com.

Reizen

Veerdiensten maken fietsen in Zeeland aantrekkelijk

Stukje afsnijden met een pontje. De fietsen gaan mee.